दुःखेनोपस्थीयते उपगम्यते शत्रुभिः समीपगमनमेवाशक्यं किं पुन र्युद्धमिति भावः आतोनोऽदरिद्रइति अनः यतोहस्तरोधं सदा धनुर्दधाति हस्तेन रुद्ध्वा हस्तरोधं आसक्तौ तृतीयान्ताद्रुधोणम् इति परः तेन सदा स्थिरतरं धनुर्दधातीत्यर्थः केचित्तु हस्तं रु द्ध्वेत्यर्थे स्वाङ्गात् रुधेर्णम् तेनान्यकर्म्मनिवृत्तिर्हस्तस्य गम्यत इत्या ऊः स्वमते हस्तं रुणद्धि कार्य्यान्तराद्व्यावर्त्तयतीति ढात् षण् धनु र्विशेषणं॥ ३२॥

भवन्तं कार्त्तवीर्य्योयोहीनसन्धिमचीकरत्। जि गाय तस्य हन्तारं स रामः सार्व्वलौकिकः॥ ३३॥

भव। यः कार्त्तवीर्य्यः कृतवीर्य्यस्यापत्यं सहस्रबाहुः भवन्तं हीनसन्धिमचीकरत् हीनेन दुर्व्वलेन यः सन्धिः तम्भवन्तङ्का रितवान् तेन हीनत्वं बलान्निर्व्जित्य कारित इति दुरुपस्थानमु क्तम् हृक्रोरन्यतरस्यामिति द्विकर्म्मका तस्य कार्त्तवीर्य्यस्य योह न्ता परशुरामः कृत्रयोगे कर्म्मणि षष्ठी तेन हि तस्याग्निहोत्रधे नुमपहृत्य गच्छतः परशुना बाहुसहस्रञ्छिन्नम् तस्य हन्तारं सरामो जिगाय जितवान् जयतेर्लिटि धातुजकारस्य संलिटोर्जे रिति कुत्वम् सार्व्वलौकिकं सर्व्वलोके विदितं लोकसर्व्वलोकाभ्यां ठञ् अनुशतिकादित्वादुभयपदवृद्धिः सार्व्वलौकिक इति पाठा न्तरम् तत्र राम इति योज्यम्॥ ३३॥ ज॰म॰

भवेत्यादि। दुरुपस्थानत्वं स्फुटीकुर्व्वन्नाह यः कार्त्तवीर्य्योऽर्ज्जु नोभवन्तं हीनसन्धिं भग्नसन्धिं अचीकरत् कृतवान् कृञः स्वार्थे भ॰